

Røgfrit Danmark

Af professor, dr.med. Peter C Gøtzsche

28. april 2017

I september 2016 sagde sundhedsminister Sophie Løhde, at vi skulle have den første røgfri generation i 2030. Venstre stillede forslag om, at erhvervsskolerne skulle være røgfri, ligesom gymnasierne er det. Men det var der ikke politisk flertal for.

Skal vi så bare lade stå til og lade håndværkerne fortsætte med at ryge sig ihjel og leve 10 år kortere end alle os andre? Det synes jeg er hjerteløst.

Argumenterne for ikke at gøre noget er velkendte: Vi skal ikke have løftede pegefingre, og de har jo selv valgt at ryge, ikke? Nej, det har de netop ikke. Som Bente Klarlund engang sagde: En teenager vågner jo ikke pludselig op en dag og siger: Yes! I dag beslutter jeg, at jeg skal leve 10 år kortere end alle andre, så jeg vil begynde at ryge.

Inhalering af den første cigaret er så modbydelig en oplevelse, at det selvfølgelig er det sociale pres, der gør, at folk begynder at ryge. Da man umuligt kan savne at ryge, hvis man ikke er blevet ryger, er det bydende nødvendigt, at vi gør Danmark røgfrit på alle tænkelige måder, hvor den vigtigste er at undgå, at de unge prøver deres første cigaretter.

Hvordan kan man politisk argumentere for, at der er rygeforbud på gymnasierne, men at der ikke skal være det på erhvervsskolerne? Det kan da ikke lade sig gøre. Jeg kender ikke nogen partier, der går ind for at øge den sociale ulighed ved at øge dødeligheden i en bestemt befolkningsgruppe.

Salg af hash er forbudt, fordi det er skadeligt. Hvis vi skal være konsistente, er det svært at komme udenom, at vi også bør forbyde salg af tobak, efter en passende overgangsperiode, der gør det muligt for folk at holde op. Hvis vi ikke fjerner tobakken fra hylderne, får vi aldrig nogensinde en røgfri generation.